

Gyönyörű napsütéses időben, a szüretet odahagyva gyülekeztek a vendégek a naszályi könyvtárba, hogy meghallgassák az *Oroszlánkarom* újabb előadását 2011. szeptember 30-án.

Ezúttal az Eötvös József Gimnázium és a Bláthy Ottó Szakközépiskola növendékei adtak elő verset, prózát, és velük muzsikált a Református Gimnázium egyik tanulója is. A tatai gimnázium névadójától, Eötvös Józseftől is hallhattunk egy gyönyörű verset – Nagy Rebeka mondta el –, ami ritkaság, hiszen manapság kevesen szavalják a műveit. De Ábrányi Emilről is elmondhatjuk ugyanezt, az ő Vörösmartyhoz írott verse sokaknak csalt könnyet a szemébe Fischl Ágnes kiváló előadásában.

Akár ma is íródhatott volna Petőfi verse, a *Megint beszélünk, s csak beszélünk* című, mely a költő türelmetlenségét fejezte ki kora tétovázó döntéshozóival szemben. A verset Szabó Edit, a Bláthy Ottó Szakközépiskola tanulója tolmácsolta igen hatásosan. A műsor három egységből épült fel, s a részek között *Bátki Miklós* játékában gyönyörködhetünk, aki nagy hozzáértéssel szólaltatta meg a harmonikát. Már új iskolájában, a Református Gimnáziumban is felfigyeltek kitűnő zenei adottságára. A közönség örömmel fogadta a kicsit politikus kezdés után a második rész meghittebb verseit, melyek a szépségről és az emberi kapcsolatok legszebbjéről: az édesanya és gyermeke kapcsolatáról szóltak. A záró részben a szerelem kapott hangot. Kosztolányi rövid, meghitt prózája után Varró Dániel remekbe szabott nyelvi humorral megírt, *Nyelvművelés* című írása harsány nevetést fakasztott. S a kicsit pajzán befejezés vidámmá varázsolta a műsor végét.

Kellemes hangulatban távozott a közönség, nem csalódtak a műsorban, és a folyosón hangosan tárgyalták a szép élményt: „Ért annyit, mint egy szüreti délután” – mondták, s ez a falusi ember szájából igen nagy szó! ■

Így volt ez október 14-én délután három óra körül is a szomódi Művelődési Ház színháztermében, ahol az *Oroszlánkarom* soros rendezvényén a Kőkúti Általános Iskolának és Fazekas Utcai tagintézményének tanulói mondtak verset, prózát.

A kezdeti komoly verseket, melyek az első részben hangzottak el, az 1848-as események és Petőfi, Arany fémjelezték. Harmonikamuzsika választotta el a kezdő blokkot a következő résztől. A muzsikus most is, mint már annyiszor, *Bátki Miklós* volt. A középső részben érzelmesebb, családiasabb versek kaptak helyet, és megszólalhatott a műsor egyik új szereplője, *Almády Katalin* is. Az előadás állandó tagjaira egyébként új feladat hárult a nyári szünet után. Az összeállításban más, újabb versek kaptak helyet, így szinte mindegyiküknek új produkcióval is fel kellett készülniük. *Lak Dávid*, *Kulcsár Evelin Georgina* és *Bátki Márton* sem volt kivétel ez alól. Mindannyian szépen helytálltak. A befejező részben, melyre a címben utaltam, vidám prózák, versek kerültek terítékre Romhányi József és Nógrádi Gábor tollából. Ebben a részben is új szereplő mutatkozott be: *Németh Alma*, aki szintén sikeresen szerepelt. A közönség körében zömmel általános iskolások foglaltak helyet, s örömmel nyugtázták, hogy a velük egykorú fiatalok milyen bátran tolmácsolják a költők, írók gondolatait.

Ezen a helyszínen a jövő évben, január 27-én, a magyar kultúra napja alkalmából kerül sor ismét *Oroszlánkarom*-előadásra. Akkor a Református Gimnázium növendékei Wass Albert és Márai Sándor műveiből összeállított gondolatokkal köszöntik majd a szép ünnepet. ■

